

de Omslag

**Tel de vierkanten en
win koffie met gebak!**

/ 22

Anders kijken

Liberein. **Het zit in je.**

**Hoe is het om
voor één dag van
baan te wisselen?**

Karin en Annemiek
ondervinden het
/ 18, 19, 20 & 21

**Wat mevrouw
Prieshof beweegt
om iets te betekenen
voor een ander**

/ 10 & 11

Lef om anders te werken

Lees het verhaal van Elise, Greetje en
Yvonne over het versterken van eigen
regie met Samenzorg / 6, 7, 8 & 9

Lef!

Lef. Het is een woord dat groot kan voelen, maar in de praktijk vaak zit in kleine, dagelijkse keuzes. In het buiten de lijntjes durven kleuren, het onbekende opzoeken en simpelweg beginnen. Want één ding weet ik zeker: lef is spannend, maar opent nieuwe deuren.

Het is niet voor niets dat ‘lef’ een van de kernwaarden van Liberein is. Om daar invulling aan te geven, werken we steeds meer volgens ‘lean’: een werkwijze van uitproberen, leren en bijstellen. Dat vraagt iets van ons allemaal, van medewerkers en leidinggevendenden tot vrijwilligers, en in de samenwerking met cliënten en hun naasten. Ook van mij als bestuurder. Want experimenteren vraagt lef en betekent ruimte geven én loslaten. Vertrouwen uitspreken terwijl je de uitkomst niet weet, en tegelijk beseffen dat je eindverantwoordelijk blijft voor kwaliteit en bedrijfsvoering. Juist dan komt het aan op richting geven én durven doen.

Ik geloof dat we alleen zo de zorg toekomstbestendig houden. De uitdagingen zijn groot en vragen om nieuwe manieren van werken. Tegelijkertijd zie ik dat die beweging en verandering energie brengen. Niet alleen in wat we bereiken, maar ook in hoe we samenwerken met elkaar én met de mensen om wie het uiteindelijk draait.

Lef draagt daarmee bij aan de toekomst van de zorg, het werkplezier van collega’s en de kwaliteit van leven van cliënten.

Dat het spannend is, geldt voor ons allemaal. Verandering roept vaak weerstand op en soms twijfel. Dat is begrijpelijk. Daarom is het belangrijk dat we elkaar blijven opzoeken, het goede gesprek voeren en elkaar vasthouden als het anders loopt dan vooraf bedacht. Want juist daar ontstaan nieuwe inzichten en kansen die we anders niet hadden ontdekt.

In deze editie leest u hoe dat er in de praktijk uit ziet. Bijvoorbeeld in het artikel over Samenzorg, waarin zorg dichterbij huis wordt georganiseerd en de nadruk ligt op wat cliënten zelf kunnen, samen met hun naasten. Een voorbeeld van pionieren en lef tonen in de praktijk, dat laat zien wat er mogelijk wordt als we de stap zetten. Samen, met iedereen die bij Liberein betrokken is.

Voor mij is duidelijk: stilstaan is geen optie. Soms moeten we onze nieuwsgierigheid activeren en bewust kiezen voor het onbekende om vooruit te komen.

Ik wens u veel inspiratie bij het lezen van deze editie van ‘de Omslag’.

Heidi Pot-Witbreuk
Voorzitter Raad van Bestuur

“Stilstaan is geen optie. Soms moeten we onze nieuwsgierigheid activeren, en bewust kiezen voor het onbekende om vooruit te komen.”

Heidi Pot-Witbreuk

In deze editie

Wat speelt er bij Liberein?	4
Samenzorg: pionieren met lef	6
Het leven volgens... vrijwilliger Anny	10
Anders kijken, meer bereiken	12
Zorgbril af, welzijnsbril op	14
Vragenvuurtje	16
Deel een wens	17
Wat je ziet als je wisselt	18
Tellen maar	22
Column voorzitter CCR	23

Colofon
De Omslag is een uitgave van Liberein. De redactie wordt gevoerd door Artica en team Communicatie Liberein. De tekst en foto's zijn in eigendom van Liberein. Het overnemen is alleen na schriftelijke toestemming van Liberein toegestaan.

Suggesties of vragen over dit magazine? Neem contact op via communicatie@liberein.nl. Op zoek naar informatie of benieuwd naar meer verhalen? Volg ons op Facebook (@liberein), Instagram (@liberein.official), LinkedIn (@liberein) of neem een kijkje op onze website (www.liberein.nl).

Het zit in je.

Wij weten dat het in je zit. Om zelf keuzes te maken. Gewoon te proberen of juist van anderen te leren. Dat moment is nu. De zorg van morgen vraagt vandaag al om verandering. Innovatie. Eigen regie. Zelf als het kan en thuis als het kan. Door te kijken wát er nog kan.

Het zit in ons allemaal. In waar je woont. Waar je werkt. Wat je doet. Maar het zit vooral in jou. Wij zijn de ouderenzorgorganisatie waarbij je het niet alleen hoeft te doen. Als medewerker. Mantelzorger. Cliënt of vrijwilliger. We laten los, maar laten je nooit vallen. Zijn er voor je als je ons nodig hebt. Maar vertrouwen erop dat je het evengoed zelf kunt.

Ga jij uit van je eigen kracht? Dan moedigen we aan om juist datgene eruit te halen. Waar je ook staat. Waar je ook voor gaat. Wij geloven in jou. Maar geloof vooral in jezelf. Want weet: het zit in je.

Wat speelt er bij Liberein?

Ontwikkelingen nieuwbouw: Gronausestraat

Bij Liberein zijn we volop in ontwikkeling. Zo schiet de bouw van de 48 nieuwbouw-woningen aan de Gronausestraat 730 mooi op. De eerste muren en daken staan, waardoor de nieuwe woonplek én werkplaats (voor de dagbesteding) al vorm krijgen. Een goede basis voor een fijne en veilige omgeving voor bewoners met korsakov, parkinson en gerontopsychiatrische aandoeningen.

C.F. Klarstraat - Korteland

Daarnaast zijn we druk bezig met de plannen voor de Korteland-woningen aan de C.F. Klarstraat. De bestaande huurwoningen maken plaats voor zorggeschikte nieuwbouwappartementen, die ook zonder zorgvraag te huur zijn. De start van de bouw zal naar verwachting in de eerste helft van 2027 zijn en de bouw zal enkele jaren duren. In het eerste gebouw vestigen zich ook twee huisartsenposten. Daarnaast zetten we in op meer groen, een open verbinding met de wijk, samenredzaamheid en slim parkeren.

Dag van de Zorg: Het zit in het goede gesprek

Wat ons verbindt? Dat is aandacht. Voor cliënten, voor elkaar en voor iedereen die bij Liberein betrokken is. Daar staan we elk jaar op 12 mei – tijdens de Dag van de Zorg – bij stil.

Dit jaar stond het thema 'Het zit in het goede gesprek' centraal. Want als we écht naar elkaar luisteren, leren we elkaar beter begrijpen. Cliënten, naasten, vrijwilligers én medewerkers: samen versterken we de zorg en het netwerk rondom een cliënt.

Speciaal hiervoor maakten we een podcast: "Het zit in je podcast.". In deze serie delen we verhalen van medewerkers, horen we levenslessen van cliënten en luisteren we naar ervaringen van naasten en vrijwilligers. Zo blijven we samen leren en groeien!

De podcast is hier te luisteren:

Team van het Jaar 2026: Aandacht voor lekker eten

Tijdens de Dag van de Zorg op 12 mei organiseerde de Professionele Adviesraad van Liberein voor alweer de tweede keer de verkiezing van Team van het Jaar. Verschillende teams lieten mooie en inspirerende ideeën zien, met veel betrokkenheid en samenwerking én met een gemeenschappelijke deler: het idee moest bijdragen aan het welzijn van cliënten en bewoners.

De winnaar van 2026 is **Team Diëtietiek!** Met hun idee "Wat als lekker eten ook een moment van echte persoonsgerichte zorg wordt?" laten zij zien hoe voeding meer kan zijn dan alleen eten. Het draagt bij aan welzijn, herkenning en verbinding en maakt van een dagelijks moment iets bijzonders.

Van harte gefeliciteerd aan Team Diëtietiek! Ook dank aan alle andere teams voor hun enthousiaste en waardevolle inzendingen.

Op naar weer een mooie editie volgend jaar!

Doen waar je goed in bent.

De zorg verandert en Liberein beweegt mee. Onze kernwaarden Samen, Vitaal en Lef spelen een grote rol in de zorg van vandaag én de toekomst. Een belangrijk uitgangspunt is: bekwaam is inzetbaar. We zetten medewerkers in op basis van wat ze kunnen en waar ze goed in zijn.

Maar we kijken ook breder dan dat. Wie kunnen er nog meer bijdragen aan goede zorg en welzijn? Dat zijn ook naasten, vrijwilligers en zij-instromers. Een mantelzorger die bijvoorbeeld jarenlang zelf gezorgd heeft voor een ouder of partner weet immers als geen ander wat diegene nodig heeft. Door op deze manier naar zorg te kijken, zorgen we samen voor focus op welzijn, wonen én kwaliteit van leven.

Verder lezen?

Check de website www.liberein.nl/actueel

Samenzorg: pionieren met lef

Vraag aan iemand die in de zorg werkt waarom diegene voor dit vak heeft gekozen en het antwoord is meestal: "Ik hou ervan om voor mensen te zorgen." Het zit in ons, dat zorghart. Maar wat als 'zorgen voor' er onbewust toe leidt dat een cliënt zijn eigen kracht verliest? We staan voor een grote uitdaging met de transitie naar Samenzorg (voorheen VPT en MPT). Het zet aan tot een enorme gedragsverandering. Elise (Transitiemanager), Greetje (verpleegkundige in de woon-zorg) en Yvonne (Coördinator Samenzorg) gaan erover met elkaar in gesprek.

Dat die gedragsverandering in de praktijk best even schuurt, merken de drie dames dagelijks. Want hoe leg je aan een cliënt of collega uit dat je anders moet gaan werken en soms minder moet gaan doen om betere zorg te kunnen bieden? "Het is een totale omslag", trapt Greetje af. "Met alle goede bedoelingen namen we de zorg en ondersteuning van een cliënt over. Nu moeten we kritisch kijken naar wat iemand nog zelf kan. Hoe kunnen we de eigen kracht en regie en daarmee de kwaliteit van leven van de cliënt versterken? Een flinke ontdekkingsreis die vraagt om een flinke dosis lef dus."

"Het vraagt op dit moment veel meer lef om iets niet te doen en de cliënt in zijn eigen kracht te zetten, dan om het even snel over te nemen."

Elise Hol

Vanuit de 'Schijf van vijf'

De leveringsvorm Samenzorg wordt binnen Liberein steeds vaker toegekend. Elise: "We hebben nu zo'n 90 cliënten met deze zorgvorm. Bij Samenzorg leveren we langdurige verpleeghuiszorg bij een cliënt thuis, achter de eigen voordeur. Dat kan thuis in de wijk zijn, maar thuis kan ook een woonzorglocatie of een huurappartement binnen Liberein zijn."

Dat maakt het zo complex.” De dames geven aan dat alles begint met een goed gesprek. “Samenzorg draait om het denken vanuit de ‘Schijf van vijf’”, gaat Elise verder. “Wat kan een cliënt zelf? Kunnen we de vraag met (technologische) hulpmiddelen oplossen? Wat kunnen familie en naasten betekenen? En kunnen we vrijwilligers en algemene voorzieningen inzetten voordat professionele zorg wordt ingeschakeld? Communicatie is hierin echt de sleutel.”

De complexiteit erachter

Samenzorg raakt niet alleen de zorg, maar de hele organisatie. Van de zorgadministratie en cliëntadvies tot facilitaire zaken. Elise: “Over elk vraagstuk denken we na. Want hoe ga je om met de was als mensen Samenzorg krijgen en hun appartement wel huren via ons? Met de personenalarmering? En hoe regelen we de boodschappen en maaltijden? Bij een intake heb je – naast de zorgprofessionals – opeens te maken met de huismeester, de cliëntadviseur, de zorgadministratie én de Samenzorg-coördinator.” De meerjarenvizie van Liberein vormt voor werknemers de basis, maar van een dikke beleidsnota is geen sprake. Het ‘gewoon doen’ staat vooral centraal. Yvonne, Coördinator Samenzorg vertelt: “De trein rijdt op volle snelheid en ondertussen zijn we nog met elkaar de rails aan het leggen. Dat is pionieren. We leren door te doen.”

Het durven loslaten

Voor veel zorgmedewerkers is de nieuwe manier van werken een totale omslag in het denken. Greetje: “Als je met alle goede bedoelingen de neiging hebt om de afwas over te nemen, wordt er nu verwacht dat je een cliënt stimuleert om het zelf te doen.” Elise vult aan: “Het vraagt op dit moment veel meer lef om iets niet te doen en de cliënt in zijn eigen kracht te zetten, dan om het even snel over te nemen.” Omdat het welzijn van de cliënt vooropstaat, zetten we

“Ook was er laatst een bewoner die dankzij een muzikale leefondersteuner weer zijn passie voor pianospelen heeft herontdekt.”

Yvonne de Boer

sinds kort bij Liberein leefondersteuners in. Deze collega's ondersteunen bij het welzijn en dagelijkse taken. Yvonne: “We hebben nu zo'n 20 tot 30 enthousiaste leefondersteuners. Mensen bloeien op, omdat leefondersteuners écht de tijd hebben, zich richten op persoonlijke aandacht en kijken naar wat iemands dag betekenis geeft. Zo moest een mevrouw na het verlies van haar partner hierheen verhuizen omdat ze regelmatig viel. Ze had het niet naar haar zin. De leefondersteuner nam samen met

haar de tijd om over drempels heen te stappen, waardoor ze het vertrouwen terugkreeg om er weer op uit te gaan. Nu heeft ze juist zin om gezellig naar de markt of de stad te gaan.”

Levensgeluk vooropgesteld

De transitie naar Samenzorg en zelfredzaamheid levert onderaan de streep veel op. Elise: “Zorg is in de toekomst niet meer het totaalpakket dat je zomaar overgedragen krijgt; zorg wordt weer een component in een leven dat draait om kwaliteit en zingeving.” Met de inzet van leefondersteuners zijn we al goed op weg. De verandering in werkzaamheden hoeven volgens Elise, Yvonne en Greetje geen grootse dingen te zijn. Juist de kleine dingen maken het verschil. Yvonne: “Een bewoner die vroeger zelf niet naar de stad kon om nieuwe schoenen te kopen, gaat nu met de leefondersteuner op pad om wat leuks uit te zoeken. Ook was er laatst een bewoner die dankzij een muzikale leefondersteuner weer zijn passie voor pianospelen heeft herontdekt.” Dat is precies waar eigen regie over gaat. Het is enerzijds om de zorg behapbaar te houden, maar vooral om de cliënt in zijn eigen kracht te zetten. Elise: “We bepalen niet meer wat een ‘fijne dag’ is voor de cliënt, dat bepalen ze zelf. En dit is nog maar het begin. Het allermooiste is namelijk om te zien dat mensen door deze aanpak écht langer en gelukkiger thuis kunnen blijven wonen op hun eigen, vertrouwde plek. Het komende jaar gaan we dan ook met collega's, cliënten en andere betrokkenen verder aan de slag met het uitrollen van Samenzorg.”

Samenzorg is een vorm van zorg uit de Wet langdurige zorg (Wlz), waarbij wonen en zorg gescheiden zijn. Deze zorg in de thuissituatie leveren we middels Modulair Pakket Thuis (MPT), waarbij de zorg en ondersteuning in verschillende onderdelen is opgeknipt en door verschillende partijen geleverd kan worden. Daarnaast leveren we Volledig Pakket Thuis (VPT), waarbij het hele zorg- en ondersteuningsaanbod door één aanbieder wordt geboden. Zowel VPT als MPT worden bij Liberein aangeboden onder de noemer ‘Samenzorg’. De cliënten binnen Liberein met Samenzorg wonen in de wijken, in Korteland en Florapark en op de woon-zorgafdelingen in de Eschpoort, Ariënsstaete en Ariënshuis. Deze cliënten krijgen vaak ondersteuning in hun dagelijks leven van een leefondersteuner en ontvangen zorg vanuit het wijkteam of de woon-zorglocaties. De leefondersteuner ondersteunt de cliënt bij het behouden van zelfstandigheid en eigen regie, helpt bij het op orde houden van het dagelijks leven (zoals een hygiënisch huis en structuur in de dag en week) en heeft aandacht voor vitaliteit, zingeving en ontmoeting. Ook ontvangen Samenzorg cliënten meestal andere dienstverlening vanuit Liberein rondom bijvoorbeeld de huur, was en horeca.

**“Ik kijk niet achterom,
daar ben ik al
geweest.”**

Wie de wekelijkse vieringen bezoekt, kent haar vast. De 85-jarige Anny helpt elke twee weken bij Liberein met de kerkvieringen. Voor dit gesprek zitten we in het restaurant en terwijl Anny vertelt, kijkt ze regelmatig richting de deur naar buiten. Zodra er iemand komt die wat slechter te been is, stapt ze op van haar stoel om de deur open te doen. Het typeert Anny ten voeten uit. Ze ziet niet alleen waar hulp nodig is, ze komt ook meteen in actie.

Het leven volgens...

Bij Liberein draait het om de mens áchter de zorg. In deze rubriek gaan we in gesprek met de gezichten van onze organisatie. We praten over het leven van vroeger, over dierbare herinneringen en de wijsheden die zij in de loop der jaren hebben verzameld.

Waar komt die drive om anderen te helpen vandaan?

“Zo ben ik opgevoed; altijd voor een ander klaarstaan. Ik groeide op het platteland in Gelderland op in een groot gezin. Ik was de derde. Het leven op de boerderij was hard werken. Ik verdiende als kind al een centje bij door waterbakken van het vee vol te pompen. Mijn broers en zussen gingen na de ambachts- of huishoudschool werken of in de huishouding helpen. Voor mij liep het iets anders. Er was een directrice op school die vond dat ik meer in mijn mars had. Dankzij haar kreeg ik de kans om te studeren. Dat was helemaal niet vanzelfsprekend in die tijd – zeker niet voor een meisje zoals ik, van het platteland. Als enige van het gezin werd ik uitgekozen en daarom vertrok ik op mijn veertiende alleen naar een kostschool. Ik ben die dame nog altijd dankbaar.”

De opleiding bracht u uiteindelijk naar Twente, waar u ook de liefde vond.

“Ik ging na mijn opleiding in Oldenzaal aan de slag op een school in Haaksbergen als lerares in naaldvakken. Daar ontmoette ik Herman; hij gaf er EHBO-les. We hebben samen een mooi leven opgebouwd. Al waren er ook pittige jaren. Ik werd ziek door een afsluiting van een van mijn nieren. Er is heel lang gezocht naar waar mijn klachten vandaan kwamen. Uiteindelijk heeft een arts het gevonden en ben ik geopereerd. Binnen een paar weken was ik weer herboren. Daarna volgde weer een intensieve periode, waar ik met volledige toewijding in ging. Ik nam de laatste acht jaar van Hermans leven namelijk de mantelzorg op mij.

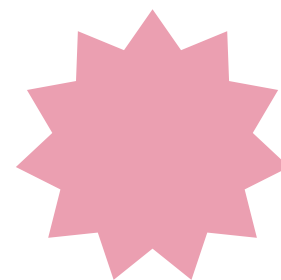
We leefden met de dag en keken elke ochtend wat die dag ons zou brengen. Wat ik wel jammer vond aan die tijd is dat ik mijn sociale contacten en mijn netwerk een beetje verloor, omdat ik zo druk was met de mantelzorg.”

Hoe heeft u toen de draad weer opgepakt?

“Na Hermans overlijden had ik maar weinig sociale contacten over. Dat moest anders, dacht ik. Sociaal contact is iets waar ik juist heel erg van houd. Daarom richtte ik een Rummikub-groep op in de wijk. Dat is mijn grote hobby. Het gaat me niet zozeer om het spelletje, maar om de ontmoeting. Ik bied graag een luisterend oor aan mensen. Daarnaast help ik elke twee weken bij Liberein met het begeleiden van bewoners naar de kerkdiensten en vervul ik ook de rol van koster. Ik voel me als vrijwilliger hier als een vis in het water. Ik kan mijn ei kwijt en vind het fijn om mensen een lachend gezicht te bezorgen.”

U blijft nog steeds voorwaarts kijken?

“Ja, ik denk dat ik nog wel even meekan hoor, maar ik heb besloten mijn lichaam aan de wetenschap beschikbaar te stellen als ik overlijd. Dan kan ik er tenminste anderen nog mee helpen. Dat past bij hoe ik in het leven sta; iets betekenen voor een ander. Mijn boodschap is dan ook: pluk de dag. Kijk naar wat je nog wél kunt en zet je gebreken niet voorop. Die hebben we allemaal wel een beetje, maar er blijft altijd iets over om van te genieten. Het leven is een leerproces. En dat bewandel ik graag met een glimlach.”

Anders kijken, meer bereiken

Anders kijken naar de zorg. We doen het niet voor niks. In haar werk als fysiotherapeut en als coach binnen het project 'Het zit in je.' merkt Karin Kloppenburg dagelijks wat het brengt als we lef tonen en buiten de lijntjes kleuren. Voor bewoners én voor collega's.

Al 38 jaar werkt Karin bij wat nu Liberein is. Sinds ruim twee jaar combineert ze haar rol als fysiotherapeut met het coachen van zorgteams. Binnen het project 'Het zit in je.' helpt ze teams om de visie van Liberein door te vertalen naar de praktijk. "Dat vraagt iets van ons allemaal. Waar we eerder alles overnamen van een bewoner, kijken we nu juist naar wat iemand zelf nog kan." Die nieuwe manier van werken zorgt soms voor wrijving binnen teams. "Jongere collega's zijn opgeleid met deze manier van werken, maar durven zich niet altijd uit te spreken. Ervaren collega's hebben veel kennis, maar moeten juist leren loslaten. We komen pas verder

als we erkennen dat we elkaar nodig hebben."

Meebewegen

Voor Karin is dit de kern van anders kijken. "Verandering ontstaat pas als je met elkaar praat en van elkaar weet waar je tegenaan loopt." Hoewel hier voor veel collega's een drempel ligt, merkt ze dat dit veel oplevert. Ook in haar eigen werk. "Ik ben met mijn 61 jaar natuurlijk ook niet meer de jongste. De afgelopen jaren heb ik geleerd me meer in te leven in de zorgverleners op de werkvloer. Ik begrijp nu dat zij vaak 's ochtends hoge druk ervaren, waardoor een bewoner niet altijd op tijd kan zijn bij een behandeling. Als fysiotherapeut kan ik daarin ook meebewegen. Ik kan iemand zelf ook even ophalen of eerst een andere bewoner helpen."

GPS-horloge

Op het gebied van familieparticipatie ziet Karin ook wat het doet als je het met elkaar anders kijkt. "Veel collega's vinden

het lastig om familie te betrekken. Ze zijn bang dat familie ontzorgd wil worden. Terwijl familie het vaak juist fijn vindt om onderdeel te blijven van iemands leven. Ik ken allerlei voorbeelden van familieleden die koken voor de groep of wekelijks de haren wassen van hun moeder." Een ander voorbeeld gaat over een bewoner op Bruggerbosch die graag buiten wandelt, maar waarvan iedereen dat ook spannend vond. "De familie kwam met het idee om meneer een GPS-horloge om te doen, zodat ze hem altijd konden traceren. Dat vroeg best wat lef. Ze namen zelf de verantwoordelijkheid op zich om indien nodig meneer terug te brengen." Gelukkig is dat nooit nodig geweest. "Maar deze oplossing brengt precies wat nodig is. De bewoner behoudt zijn vrijheid en de spanning is verdwenen bij familie en zorgteams."

Nieuwe ideeën

Karin hoeft niet lang na te denken over een advies aan collega's. "Ik val in herhaling, maar voor mij is met elkaar praten de basis. We hebben allemaal hetzelfde doel: het beste voor de bewoner. Daarvoor moeten we anders kijken en flexibeler worden. Maar dat hoeven we niet alleen te doen. Juist wanneer we het gesprek aangaan, komen we samen tot nieuwe ideeën en oplossingen."

"Verandering ontstaat pas als je met elkaar praat en van elkaar weet waar je tegenaan loopt."

Karin Kloppenburg

Zorgbril af, welzijnsbril op

Wat maakt een bewoner gelukkig? Is dat het standaard riedeltje 8:00 uur medicijnen en voor de nachtdienst in bed? Of kan het in de zorg ook anders? Als kwaliteitsverpleegkundige experimenteert Suzanne Meulenbeld in de koplopersgroep op De Marke met een nieuwe manier van werken.

“In de toekomst zullen er minder verzorgende IG’ers en andere geschoolde mensen in de zorg zijn”, vertelt Suzanne. “Bij ons op De Marke stonden er veel vacatures open. Daarom zijn we gaan werken met de zogenoemde koplopersgroep om ‘anders te denken’. Dat vraagt soms best wat lef om over regels heen te stappen. Maar deze groep is niet alleen uit een probleem ontstaan. We kijken gewoon graag met een ‘welzijnsbril’ in plaats van een ‘zorgbril’. Uiteindelijk hebben we allemaal gemeen dat we een fijne dag willen voor onze bewoners en cliënten.”

Buiten je comfortzone stappen

“De laatste jaren vroegen familieleden wel eens of ze hun naaste zelf mochten wassen of uit bed helpen. In de traditionele zorg was het antwoord vaak ‘nee’, maar die luxe hebben we nu niet meer.” Dat is spannend, want het vraagt om vertrouwen en oplossingsgerichtheid als er iets anders gaat dan gepland. Suzanne: “Het is makkelijker om met directe collega’s samen te werken, omdat je al op elkaar bent ingespeeld. Daarnaast komen er emoties bij kijken als je met naasten samenwerkt. Er is lef voor nodig: het gesprek aangaan en samen experimenteren wat werkt.”

Talenten buiten diploma’s om

“Als koplopersgroep zijn we nog klein, maar de eerste successen zijn zichtbaar”, gaat Suzanne verder. “Vorige maand verwelkomde De Marke vier nieuwe collega’s zonder zorgachtergrond, die via een traject op maat ondersteunen bij de dagelijkse verzorging. Dit zorgt ervoor dat er meer ruimte ontstaat voor wat echt telt: het welzijn van de bewoners.” Een mooie stap vooruit, maar toch schuurt het soms wel. “Collega’s vragen zich af waarom niet-zorggeschoolden hun taken mogen overnemen. Maar ze nemen het niet 1-op-1 over. Het beroep gaat veel verder dan iemand wassen of aankleden. Iemand die daarvoor heeft geleerd, is bijvoorbeeld bekwaam in het signaleren van gezondheidsveranderingen bij een bewoner en weet ook welke stappen te ondernemen. Daarnaast blijven medische handelingen bij de professional.”

Zien wat echt telt

Om bewoners echt een fijne oude dag te bezorgen, vindt Suzanne dat we de standaarden wel wat vaker los mogen laten. “We zijn gewend dat iedereen zeven dagen per week gewassen wordt, maar we moeten ons afvragen of de bewoner dat zelf wel wil.” Door de ‘welzijnsbril’ op te zetten, ontstaat er ruimte voor het goede gesprek met de bewoner en naasten over hun werkelijke gewoontes. “Misschien wil iemand liever een dag overslaan met wassen om in plaats daarvan tijd te hebben om een rondje te wandelen. Of pas om één uur ‘s nachts naar bed, omdat diegene dat vroeger ook deed.” Een prachtig succesverhaal is de meneer van een gesloten afdeling die een eigen sleutel kreeg om zelfstandig met zijn vrouw naar het restaurant te gaan. “Door deze keuzes aan te bieden, krijgt iemand weer eigen regie terug.”

Samen in je kracht staan

“Het levert zoveel meer plezier en rust op als we durven af te wijken van het rooster en te kijken naar wat iemand écht nodig heeft”, vertelt Suzanne. “Ook als collega’s gaan we hierdoor intern steeds meer elkaars talenten zien. Eerder werd ervan uitgegaan dat iedereen hetzelfde moest kunnen en doen. Maar in de zorg ben je je eigen instrument. Soms werkt het wel als collega A een taak verricht en niet collega B. Als iedereen durft te doen waar hij of zij goed in is en we blijven kijken naar de mens, dan zorgen we samen voor die fijne oude dag. Want bij Liberein weten we één ding zeker: het zit in je.”

Vragenvuurtje

Lef loont

Anders kijken begint met durven. Durven vragen, durven proberen, durven binnenlopen. Drie mensen bij Liberein vertellen wat er gebeurt als je het lef hebt om het net even anders te doen. Eén ding hebben hun verhalen gemeen: het levert altijd iets op.

Remon Jasper Adviseur
Beleid en Kwaliteit

“Durf je creativiteit bespreekbaar te maken in de organisatie! Wat en wie heb jij nodig om jouw werk nog leuker te maken? En welk verschil maak jij voor je cliënt, collega of voor jezelf? Met een aantal collega's is het ons gelukt een Liberein podcast op te zetten! Laat je creativiteit spreken!”

Marijke Blokzijl Activiteitenbegeleider

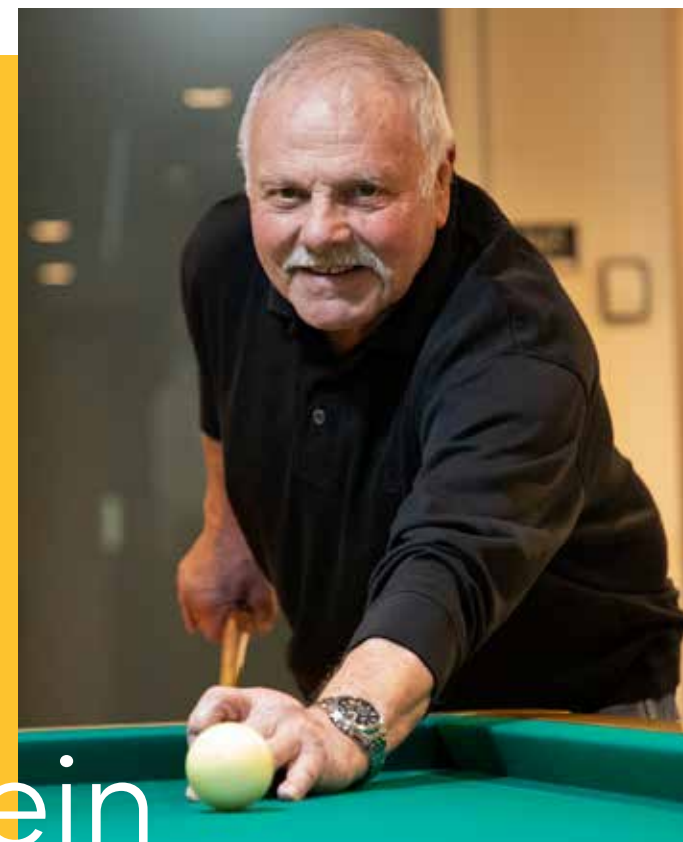
“Door het gesprek aan te gaan, nieuwsgierig te blijven en kansen te zien, daag ik bewoners en collega's uit. Ik focus op wat wél kan, zodat bewoners groeien en stralen.”

Rikie de Vos Bewoner

“Gewoon ergens naar binnen lopen, ook als je niemand kent... Dat vraagt misschien een beetje lef, maar het maakt je wereld meteen een stuk groter.”

Doe mee!

Deel een wens Vrienden van Liberein

De zorg verandert. Daarom is het belangrijk om te blijven praten over wat ertoe doet. De Stichting Vrienden van Liberein helpt daarbij door wensen* van cliënten mogelijk te maken. Denk aan een duofiets of biljarttafel waar elke dag van wordt genoten. Wilt u ook bijdragen? Word donateur of deel een wens. Voor een cliënt, een ander of voor uzelf. Mail uw wens naar info@liberein.nl of lever dit strookje in bij het restaurant op een van onze locaties.

Mijn wens:

Naam:

E-mailadres:

Telefoonnummer:

*Wensen worden zorgvuldig beoordeeld op haalbaarheid, kosten en toegevoegde waarde voor de cliënt(en). Het indienen van een wens betekent niet automatisch dat deze wordt uitgevoerd. Uw contactgegevens worden uitsluitend gebruikt voor communicatie over deze actie en worden niet gedeeld met derden.

Wat je ziet als je wisselt

“Wat gebeurt er als je elkaars werk een dag overneemt?” Dat vroegen Karin Eertman en Annemiek Booij zich ook af. Allebei werken ze bij Liberein op locatie De Eschpoort in Enschede. Karin als activiteitenbegeleider, Annemiek als woonassistent. Ze komen elkaar regelmatig tegen op de werkvloer, werken met dezelfde bewoners en dragen allebei bij aan een fijne dag. Toch bleek tijdens een bijzondere werkdag dat ze lang niet alles van elkaars werk wisten. Voor één ochtend ruilden ze van functie. Een banenwissel die niet alleen veel plezier opleverde, maar ook meer begrip voor elkaar.

Karin Eertman werkt als activiteitenbegeleider bij Liberein. Ze begeleidt bewoners bij allerlei activiteiten, zoals spellen, bewegingsoefeningen en andere bezigheden die bijdragen aan een actieve en zinvolle dag.

Annemiek Booij is een vertrouwd gezicht op de afdeling en zorgt ervoor dat bewoners zich thuis voelen. Annemiek assisteert bij maaltijden, helpt met spelletjes en is er voor bewoners in de kleine en grote momenten van de dag.

Voor Annemiek begint de dag als activiteitenbegeleidster. Samen met een vrijwilliger ontvangt ze zeven dames in de activiteitenruimte en maakt met iedereen een praatje. “Ik dacht vooraf vooral aan de activiteit zelf”, vertelt ze. “Dat je moet bedenken welke spellen of oefeningen je wilt doen. Maar je bent eigenlijk de hele tijd bezig om bewoners te motiveren en mee te krijgen.” Aan Annemieks enthousiasme kan het niet liggen. Al juichend moedigt ze de bewoners aan. “Niet iedereen staat direct te springen om een ballon hoog te houden of een kennisquiz te doen. Dan moet je goed kijken: wat heeft iemand nodig om toch aan te sluiten? En hoe zorg je dat het voor de hele groep leuk blijft?” Ze merkt ook hoe klein succes kan zijn. Zo is er een bewoner die eerst aarzelt, maar later toch fanatiek meedoet.

“Er gebeurt veel tegelijk. Logisch dat niet alle bewoners altijd op tijd zijn voor de activiteit.”

Karin Eertman

Lunchtijd

Karin begint haar dag als woonassistent kort voor de lunch. Ze zorgt dat de bewoners fijn en rustig op hun plek zitten. Er is tijd voor een potje rummikub en ze maakt een gezellig praatje. Daarna dekt ze tafels, helpt ze bewoners naar hun

Meer weten?

Scan de QR-code en bekijk de video over de banenwissel.

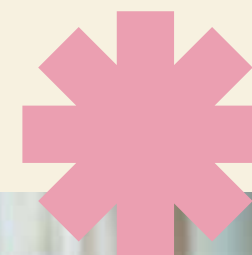

plek en bereidt ze de maaltijd. En dat terwijl er ondertussen van alles gebeurt in de ruimte. Een bewoner die nog even naar het toilet wil. Iemand die in plaats van lasagne toch liever een boterham eet. En een collega die net terug is van vakantie en een heleboel verhalen te vertellen heeft. “Je bent voortdurend aan

het schakelen”, vertelt Karin. “Bewoners hebben een wens of een vraag, situaties veranderen en daar moet je steeds op inspelen.” Door zelf mee te draaien, kreeg ze meer inzicht in de keuzes die collega’s dagelijks maken. “Ik snap nu beter waarom ik tijdens mijn werk als activiteitenbegeleider weleens moet wachten. Dat niet iedereen altijd op tijd klaar kan staan om op stap te gaan.”

Geduld is een schone zaak

Wat Karin en Annemiek beide opvalt? Geduld speelt in beide functies een belangrijke rol. Juist omdat er veel momenten zijn die bepalen hoe een dag verloopt. “Ik vond het vooral héél erg leuk om te wisselen”, vertelt Karin. “Een keer iets anders doen is heel leuk voor de afwisseling én je leert elkaar als collega ook beter kennen.” Zo kwam ze erachter dat Annemiek zelf kookt voor de bewoners. Tijdens de lunch zag ze met hoeveel smaak ze ervan genoten. “Dat Annemiek zo zelf een stapje extra doet, is heel mooi.” Annemiek sluit zich daarbij aan. Ze zou het zo nog eens doen. “Je bent op een andere manier met bewoners bezig. Dat maakt het heel leuk. En je hebt daarna meer begrip voor elkaar.”

“Je hebt na zo’n dag wisselen meer begrip voor elkaar.”

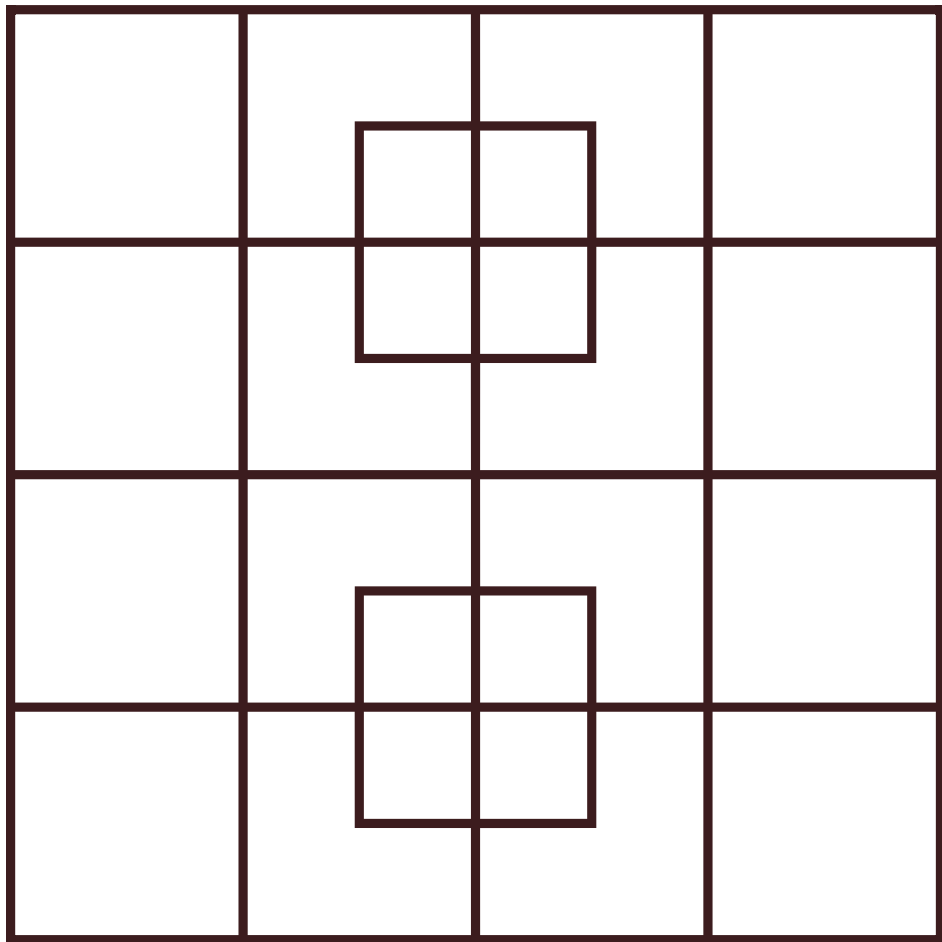
Annemiek Booi

Maak kans op
2 kopjes
koffie met
appelgebak!

Tellen maar

Wie goed kijkt, ziet meer dan op het eerste gezicht lijkt. In deze puzzel zitten meerdere vierkanten verstopt in een groter geheel. Lukt het jou om ze allemaal te vinden en te tellen?

Naam: _____ Telefoon: _____

Antwoord: _____

*Lever dit strookje in bij het restaurant op een van onze locaties.

Column voorzitter CCR

Lef om het anders te doen

Dineke Hogenhout, voorzitter van de Centrale Cliëntenraad, deelt in elke editie van de Omslag haar kijk op wat er speelt binnen Liberein. Ze kijkt met een scherp oog én een warm hart naar wat cliënten nodig hebben. En wat daarin soms ook nog beter kan.

“Toen ik het thema ‘lef’ las, moest ik heel even schakelen. Het woord heeft voor mij iets groots en gedurfs. Maar na overleg met de redactie werd duidelijk dat het vooral ook gaat over anders durven denken. Durven loslaten hoe we het altijd deden. Want dat moeten we. We hebben te maken met steeds meer ouderen en minder mensen die de zorg kunnen leveren. Dat vraagt om een andere blik.

Binnen Liberein zie ik dat die stap echt wordt gezet. We zijn een organisatie die dingen anders durft te doen. Bijvoorbeeld met het ‘Team van de Toekomst’. Daarin wordt breder gekeken: wie horen er eigenlijk bij de zorg? Niet alleen de zorgmedewerkers, maar ook familie, vrijwilligers en naasten. Dat vraagt wel iets. Ik merk bijvoorbeeld dat familieleden vaak denken dat ze moeten helpen met zorgtaken, zoals wassen of aankleden. Dat

kan natuurlijk. Maar het hóeft niet. Samen een stukje wandelen. Iets lekkers maken. Er gewoon zijn. Dat is minstens zo waardevol.

Lef zit voor mij ook in het luisteren naar verschillende meningen. In het gesprek met elkaar aangaan. En vervolgens echt iets doen met wat je hoort. Niet vasthouden aan één manier, maar openstaan voor andere invullingen. Als cliëntenraad proberen we dat ook te doen. We denken mee, stellen vragen en blijven benoemen wat belangrijk is voor cliënten. Dat betekent dat je soms dingen moet blijven aankaarten voordat het wordt opgepakt. Ook dat vraagt lef.

Het is eigenlijk een soort zoektocht. Naar nieuwe manieren en nieuwe vormen van samenwerken. En ja, daar zullen dingen in misgaan. Maar juist door te proberen, komen we verder.

Dineke Hogenhout voorzitter CCR

Wie anders
kijkt ziet
meer.